

Kallelse till årsmöte

När: Söndagen den 18 november 2018 klockan 15.00 – 17.00

Var: Scandic Sjömanshotell, Katarinavägen 26 (vid Slussen)
Därefter går vi vidare för mat o/e dryck på närbeläget ställe.

Föredragshållare är Per Jonsson. Han berättar om sommarens segling på Nordsjön, till Skottland och whiskeyöarna och vidare ner efter Franska Atlantkusten.

Dagordning

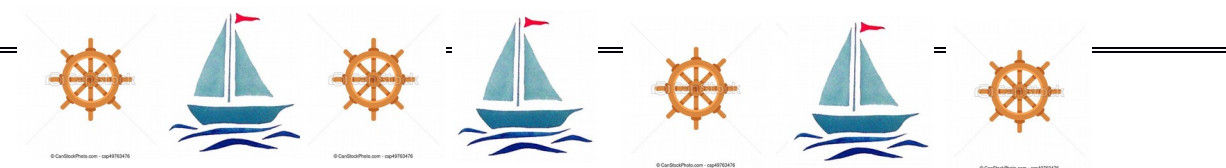
1. Godkännande av mötets behöriga utlysande
2. Godkännande av dagordning
3. Val av två justeringsmän/kvinnor
4. Val av ordförande och sekreterare för mötet
5. Redovisning av årets verksamhet (se nedan)
6. Redovisning av sällskapets ekonomi (delas ut på årsmötet)
7. Beviljande av styrelsens ansvarsfrihet
8. Val av styrelsemedlemmar (ordförande, kassör och webbredaktör) och valberedning.
Valberedningen redogör för sina förslag.
9. Inkomna skrivelser och motioner
10. Övriga frågor
11. Mötet avslutas

Verksamhetsberättelse

- Styrelsen har inte haft några formella möten, endast via mail.
- Vid vårträffen vid Norrviken deltog sex Laurinbåtar, en Sveakryssare och två stycken motorbåtar.
- Vid höstträffen vid Finnhamn deltog sex stycken båtar.
- Medlemsantalet är nu fyrtiotvå stycken varav fem hedersmedlemmar.
- Laurinkosterbladet kommer under året att ha publicerat fem nummer på hemsidan samt skickats till alla medlemmar som meddelat sina e-postadresser.

Styrelsen

TA MED ALLA DINA LAURIN-SEGLAR-VÄNNER! DET BLIR EN TREVLIG EFTERMIDDAG MED ETT SPÄNNANDE FÖREDRAG.

Här fortsätter Åke Somnells jorden- runt-segling med Miss My:

Dagen efter ankomsten – måndag 24 februari börjar vi med att söka upp hövdingen i byn för att mera officiellt anmäla vår ankomst och att klara ut vad som gäller för Carti River. Vi får veta att sedan ett par år tillbaka tillåts inte någon "white man" uppför floden. Detta beroende på bråk med panamanerna som smutsar ner Cunas dricksvatten genom att köra över ett vadvädd uppströms. Däremot är det tillåtet att gå upp i andra floder.

Vi vill gärna se lite av "fastlandet" och tillsammans med Rav väljer vi att gå till Mandinga River längs inne i bukten på en dryg timmes gångväg. Före avgång dyker farbror Jim Harris upp och erbjuder sig att följa med, enligt uppdrag av "The Village Chief" (vilket visade sig vara en bluff). Jim hade jobbat i Kanalzonen, därav det tagna namnet. Han talar bra engelska, verkar allmänt trevlig och han känner ju till området. Så han får följa med.

Vi har en intressant färd uppför den smala Mandinga River och träffar på en del indianer, bland andra Jims systerdotter med man och litet barn. De har varit ute på samlarfärd en hel vecka uppåt floden och är nu på väg hem med kanoten full av frukt och en skjuten leguan. Vi förvånas över hur fräsch och prydlig flickan med barnet är trots en lång djungelutflykt. Flodens vatten är ganska grumligt beroende på att det är dybotten - men utgör ändå dricksvattentillgången för byarna ute i bukten. De kommer med sina kanoter och gamla bensinfat och fyller på. Flodens sötvatten duger också för tvätt, vilket Birgit passar på att utnyttja.

På återvägen tillbaka angör vi en liten ö. Det blir en färgsprakande upplevelse. Hela byn verkar vara ute för att kolla in oss!

Kvinnor och barn har plockat fram molor och andra färgrika hantverk. Det är också betydligt billigare här, 15-20\$ för en mola mot 20-25 vid Carti. Jag plockar fram kameran för att fånga några intryck men det gillar inte Cunadamerne, de skyler sina huvuden med de röda huvuddukarna. Man har ju hört talas om att det i vissa kulturer anses att även själen kan fastna på fotoplåten, så vi tror att det är fallet just här. Hur som helst vi köper några molor, och så, nu går det bra att fotografera! Djupare än så sitter inte själen...

Jim promenerar runt med oss i byn, han har släktingar här. De flesta är väl på något sätt släkt med varann. Jim har t ex femton barn och ett okänt antal barnbarn. Det finns många albinos bland Cunas, vilket sägs vara en följd av alltför nära släktskap. De kallas för "månbarn" och anses besitta speciella egenskaper, varför de behandlas med stor respekt. Dessa barn tål ju inte solljuset och vistas inte gärna utomhus. Vi ser en och annan vithudad Cuna när vi tittar in i hyddorna.

Tisdag 25 februari avser vi att gå ner till Colon vid inloppet till Panamakanalen. På morgonen kommer Jim utpaddlande, han ser bekymrad ut och vill ha thé, öl eller whiskey. Vi ger honom en öl. Nja, det vore bra med något starkare... Så berättar han att ett av hans barn, en flicka på 15 år plötsligt hade avlidit på morgonen. Hon var frisk igår kväll, så det verkar konstigt. Vi

frågar om vilken läkarhjälp som kunde ha funnits. Jo, det finns en klinik på en grannö men det är bara lokala medicinmän som inte hemfaller åt sådana moderniteter som t ex penicillin. Jim behöver något starkare, så han kommer ombord och får en rejäl whiskey. I den mån det nu kan trösta.

Vi har ännu lite att bestyra innan vi ger oss av. Först in till byn där vi tar farväl av byhövdingen. Vi frågar om utklarering, som officiellt skall ske i Porvenir. Det tycker han inte är nödvändigt, vi har ju besökt hans ö och här bestämmer han! Vi köper några vykort och återvänder till Miss My. Sedan ordnas det saftkalas ombord för en massa av byns barn. Vi tycker det är så härligt med ungar, de är sig lika jorden över!

San Blas – Colon

Vid 3-tiden på tisdag eftermiddag är vi så klara för avgång. Vi hejar på Tom och Dorte, de tänker stanna i området några dagar till. Yanne får arbeta ett par timmar tills vi rundat udden vid Porvenir. Utklareringen är ju redan klar även om vi inte har papper på den saken.

Vi har en behaglig segling utmed kusten mot Colon och så småningom i fullmånens sken. Mycket sken ser vi dock inte från fyren på Isla Grande, som enligt handboken skall vara kraftfull, möjligen ser vi blinkningar som från en ficklampa.

Onsdag 26 februari vid 10-tiden ankommer vi till inloppet mot Colon och anropar "Christobal Signal" på kanal 12. Vi får klart att fortsätta till "The Flats" som är ankringsplatsen för småbåtar.

Walleniusrederiets biltransportfartyg "Falstaff" är på ingång före oss. Vi passerar när de just ankrat och blir anropade på kanal 16. Förstestyrman Håkan Lange hade observerat vår L-28 och talar om att han själv byggt en sådan 1975. Vi berättar lite om våra planer och får av kaptenen Bertil Borgsten, tillstånd att komma över lite

senare för att hämta tidningar och lite färskvaror. Falstaff byggdes i Japan 1985 och tar 6400 bilar. Håkan berättar att detta är Falstaffs jungfruresa och att det varit en tuff resa över Atlanten. Uppe vid Bermudastriangeln hade de gått in i ett våldsamt oväder och många bilar hade slitit sig, femtiotvå stycken av de dyraste Mercedesbilarna hade blivit totalt demolerade.

Vi ankrar på "The Flats" och väntar på att "quarantine officer" skall komma och avlägga besök. Så säger reglerna men ingenting händer. Jag frågar Christobal Signal ett par gånger och får beskedet att de är på väg. Ingen kommer så vi jollar in till Panama Canal Yacht Club (PCYC) för att kolla upp läget. Där finns även immigrationskontoret. Hur det nu är så missar vi infarten och kommer till en annan pir.

De stämplar muntert i våra pass men förklarar att mycket återstår. Visa, "Cruising permit", mätning och klarering för kanalturerna, anmälan på hamnkontoret och förmodligen något mera.

Åter ombord får vi på radio tillstånd att jolla över till "Falstaff" efter klockan 18.00. När det är dags åker vi över och möts vid fallrepstrappan av styrman Håkan, Chief Steward Karl Mörtl och ännu en styrman. Falstaff är ännu inte klarerad, så vi får inte komma ombord.

Karl har emellertid plockat ihop en stor kartong med "godis" som lämpas över till oss. Han har tidigare seglat i Johnsonlinjen och känner Bengt Eriksson på "Bo Johnson" som bör vara i faggorna just nu. Vi pratas vid en stund och väl tillbaka måste vi stilla vår nyfikenhet och konstaterar att godiskartongen innehåller följande:

Korv, pastej, smör, sill, ost, mjukost, rödkål, fläskkotletter, kaffe, sylta, kex, knäckebröd, skorpar, kaviar, jordgubbar, päron, bananer, sallad, purjolök, paprika, citroner, druvor, konserverad mjölk, tidningar och sist – men inte minst – en hela Skåne!

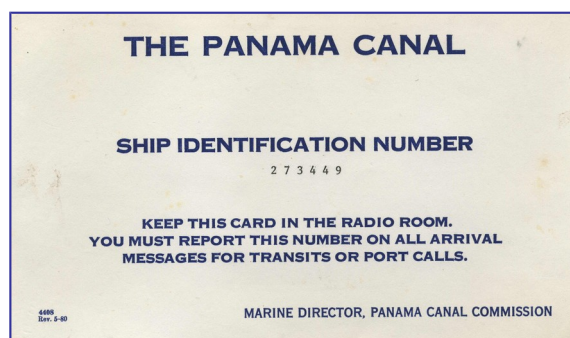
Det blir alltså kalas till middag! Under tiden vi varit borta hade "quarantine-båten" varit ute och sökt oss. Besättningen på en amerikansk båt intill hade dock rapporterat var vi var. På kvällen räknar vi in båtarna på "The Flats", det är nio stycken som förbereder kanalpassage.

Dagen efter vår ankomst och fortfarande inga tullare, de verkar inte intresserade av oss. Vi tar oss in till PCYC, hittar rätt pir den här gången. För säkerhets skull anmäler vi oss även vid detta immigrationskontor. Vi missade öppethållningen hos Kanalkommissionen för att boka in transiteringen så det får anstå till imorgon.

Vårt konsulat finns i Panama City och ett telefonsamtal dit ger vid handen att vi har post att hämta! Så skall vi ju få vår kortvågsradio fixad. Jag får telefonnumret till en radiokille i Balboa, på Stillahavs-sidan. Det är en tysk som heter Peter Jürgen Marxsen. På hans kontor svarar en dam som endast talar spanska. Det blev ett underligt samtal som utspelades, men på något sätt får jag fram mitt ärende. Marxsen kommer till PCYC på kvällen för att hämta radion. Vi dricker ett par öl tillsammans och pratar radio ett tag. Han jobbar mest med elektronik på de större fartygen som passerar kanalen, men han är också radioamatör, vilket jag ser som en

garanti för att radion skall få proffsig behandling.

Det är fredagen 28 februari. Den här dagen blir ganska jättig. Först underhållsarbete på utbordaren till jollen. Så in till "The Commission" avdelningen "Admeasurement" och lämnar uppgifter inför transiteringen. Det är en massa tillsynes ovidkommande detaljer, som uppgifter om var vi varit de senaste tre månaderna. Mätning av Miss My skall ske på måndag!

Vi har ju post att hämta, så vi tar oss alltså till bussterminalen för färd till Panama City. Turen tar 1½ timma och är intressant. På konsulatet finns ett par brev men vi är besvikna för ingenting har kommit från våra barn! Vi pratar en stund med generalkonsuln Ingemar Lundberg en trevlig man, som tydligen är framgångsrik affärsman här ute. Kontanter behövs ju ständigt, vilket vi lyckas få ut på Chase Manhattan Bank. Jag beställer nya glas till mina glasögon i stället för det jag krossade häromdagen.

Tillbaka i Colon och PCYC där lillbåten väntar. Många av de lokala personer vi talar med varnar för brottsligheten i Colon. Staden är synnerligen ruffig och rådet är att undvika att vistas ute där på kvällar och nätter samt att ta taxi om man måste iväg någonstans. Väl ombord igen har vi en lugn brevskrivarkväll. Skönt, för vi konstaterar att det varit ganska jättigt den senaste tiden.

Det är första dagen i mars månad och lördag. "Admeasurer" (mätkillen) kommer tidigt på morgonen. Alltså inte på måndag, som sades på kontoret. Nåja, det där ju bra att få det undanstökat. Mätkillen är en trevlig ung man, tydligen indier men Panamabo. Miss My blir mätt på korsan och tvärsan, troligen efter samma protokoll som används för "Falstaff" och de andra stora båtarna som skall igenom kanalen. Det är dock en engångsföreteelse, kommer vi igen så gäller det transittillstånd som nu blir resultatet.

Vi jollar in till PCYC och på vägen blir vi anropade av en dansk. Han berättar att Olof Palme och hans hustru hade blivit mördade i Stockholm. Uppgiften hade han fått genom nyheterna från en amerikansk station här i Panama.

Så är det måndag och vi går till Port Captain för att ordna med transiteringen, det blir troligen på torsdag vilket är vårt önskemål. Grundat på mätningen i lördags skall vi erlägga transiteringsavgiften. Nu råkar emellertid datorsystemet vara ur funktion, så vi lämnar en preliminär avgift på 100 US\$. Denna summa uppges räcka gott och väl och överskottet blir "refund" som utlovas bli insatt på vårt konto hemma i Sverige. Vi får finna oss i situationen och säger "hej då" till 100-lappen. Det visade sig några månader senare att 42\$ verkligen kommit till vårt konto i Sverige!

Dagarna fram till kanalpassagen går åt till förberedelser. Vi tar en taxi för att få tag på gamla bildäck att använda som fendrar. Chauffören vet och vi köper fyra stycken för en dollar styck. Vi har inte hört något från Marxsen och undrar hur det går med radioreparationen. Inte heller har vi sett till Rav som borde ha kommit in från San Blas. Synd eftersom vi räknat med att få kopiera en del sjökort och få igen de "kulor" som dom lånat.

På onsdagen får vi så kontakt med Marxsen på VHF och han lovar att komma med radion senare på eftermiddagen. Glada i hågen ringer vi Sverige och meddelar Lennart att det är klart med radion och att nästa kontakt blir på fredag klockan 13.00 z-tid (vilket på radiospråk betyder GMT). Det visar sig vara förhastat, för Marxsen kommer visserligen men han har fortfarande inte lyckats fixa till radion. Kanske till slussen imorgon...?

En annan sak att ordna, man måste vara fyra "linehandlers" ombord under kanalfarten. En i varje hörn av båten för att klara de virvlar som uppstår i slussarna.

Vi har kommit överens med tre ungdomar från danska "Marsvinet", Birgit, Kent och Jesper att följa oss på kanalturen.

(fortsättning i nästa nummer)

Laurinkoster till salu:

L 28 -73 säljes.

Renoveringsprojekt. Långfärdsutrustad. Yanmar 16 hk -88. Helt ny rigg, vindroder, ankarspel m. kätting, komplett segelgarderob, spinnackerutrustning, tillbehör såsom, gummi dinge, ny ankorlina, färg etc.

Pris 20.000 Sek

Ring 0737881017, Dan.

Höstträff 2018 i Finnhamn

Fredagen var hur regnig som helst men vi kom iväg som tänkt. Det blåste lagom hårt under kvällen och natten så vi kunde kryssa upp till Norrviken dit vi anlände kl 01, natten var varm. Det blev en kopp te och en macka i ruffen för att sen krypa till kojs. Lördagen gav lätta vindar och grått väder men inget regn. Men när kvällen kom så bröt solen igenom och vi fick en fantastisk kväll på klipporna.

Tack till alla er som kom ut till träffen och gjorde den till den trevliga sammankomst som den blev, med mycket sång och glädje. Vi hann med många sköna berättelser från både Karibien, Sydamerika och drömmar om Norge.

Håkan Lundgren, ordförande

Roland och Octavs fortsatta segling efter vårträffen i Norrviken i maj

Seglade sakta ut den tjugooandra maj från Västervik och norrut på grund av dålig vind. Kom till Norrviken den första juni för den årliga träffen. Staffan och jag först som vanligt, åtta båtar kom. Nya medlemmar som deltog var Matte och Marianne med Laurin 31a.

Tanken var att dra över till Finland på måndagen men en tvådagars kulingvarning fick mig att stanna i Norrviken till onsdag.

Äntligen iväg så styrde jag kosan först till Stavnäs för att tanka, sakta förbi Sandhamn där vinden som vanligt dör framåt kvällen. Det blev motor hela natten.

På förmiddagen kom kulingen som de varnat för. Lång infart till Hangö och lite besvärligt att lägga till med 13-14 sekundmeter i sidan. Hamnavgift för två dagar, 58 Euro, inte kul att vara Svensk nu. Men en trevlig stad.

Vidate mot Tallin den nionde juni. Det blev en nattsegling till och en kall natt. Kom fram ungefär klockan 06 men körde till fel hamn i färjeterminalen. Där ville de ha mer än 50 euro per dag så jag gick vidare till Pirita där man kunde ligga för 27 euro/dag.

Hamnen är en stor arbetsplats och långt in till stan cirka sex km. Buss T och R för fyra euro. Stan är sevärd och påminner om gamla stan i Stockholm, fast här finns mer att se. Gamla torn och murar och en mängd människor! Det låg fyra stora kryssningsfartyg samt dom vanliga från

Sverige och Finland. Men ölen är i alla fall billigare här, kostar från 3.50 till 5 euro.

Dags att röra på mig, väntar ut regnet och dimman på förmiddagen. Får en bra segling nästan hela vägen till Paldiski (33 distansminuter). På sjökortet står det att det finns en gästhamn men icke. Det som finns är en industrihamn med massor av järnskrot på kajen, så det blir ankring. Det gungar lite men för sent att gå vidare i dag. ÅK INTE HIT!

Nu vidare mot Haapsalu. Det blev en bra segling till att börja med. Bygeln i masttoppen är trasig så jag får varken ut eller in seglet, får se i morgon vad jag ska göra. Här finns inget att köpa. Men Haapsalu är en fin stad mycket gammal bebyggelse som påminner om gamla öst. Långt från hamnen till affärer. Många små restauranger och ute serveringar. Det gamla slottet i centrum måste ha varit enormt på sin tid, det är förebilden till filmen med Ronja Röverdatter.

En provisorisk lagning i masttoppen med en tamp får se om det håller. Just nu kan jag i alla fall dra ut och rulla in seglet.

En blåsig resa till nästa hamn, det blåser mellan 9-13 sekundmeter rakt i näbben. Det blir korta seglingar när farleden byter riktning. Hamnen i Kuivastu är ny och en trevlig hamnvakt som tar emot och visar plats. Det bästa var att han tyckte att det räckte om jag betalade för en båt under 10 meter, vilket blir 20 Euro/dag!

Men det är långt till affärer men det finns en liten kiosk här i marinan och en bar, vad mer kan man begära.

Lördag sextonde juni betyder att man inte ska jobba så hårt. Seglar en timme ungefär i 2-3 knop, sedan dör vinden helt till ett spegelblankt hav. Nu är det autopilotens tur att ta över medan jag kokar kaffe och letar fram en bok. Det blir en lugn färd med en fart på 5 knop. En kraftig dimma närmar sig så radarn åker på ett par timmar. Under hela sträckan till Runö såg jag bara en båt. Infarten till hamnen är väldigt smal så följ ens-märkena noga. Hamnkapten visar plats och hjälper till, hamnen är fin med en liten restaurang, 25 euro/dag.

Dagen efter körde hamnkapten mig in till byn med gammal bebyggelse och ett café. Två kyrkor bredvid varandra, en i trä och en sten. Bussen skulle gå tillbaka till gästhamnen klockan tre men icke. Det blev en lång promenad tillbaka, cirka fyra km. Träffade trevligt folk på vägen, bl a en äldre man som fortfarande kunde några ord svenska.

Den adertonde satte jag kurs mot Venspils. Vind höll cirka 8-10 sekundmeter, men säg den glädje som varar. Snart var vinden uppe i över 12 sekundmeter, från S till SW rakt i näbben! KRYSS, det är inte roligt! Vinden var som mest 17 sekundmeter med en kraftig sjö som växer. Det kommer att ta tid det här! Framme klockan 13.35 dagen efter och det blåser fortfarande kraftigt och även i hamnen. När jag lägger till märker jag att bogpropellern är borta.

Många kraftiga vågor slog visserligen in i sidan men det har jag haft även när jag seglat över Atlanten. Men aldrig har jag tappat propellern.

Stannar i Venspils ett par dagar och tar en lång promenad in till staden där jag köper jordgubbar och körsbär. På tillbakavägen går jag genom en gammal bebyggelse med gatsten av den äldre modellen. Hittar en minilivs bara några minuters promenad från hamnen.

Jag och ett gäng tyskar blir kvar här ett tag då det blåser kuling varje dag och regnar. Det blåser 14-15 sekundmeter även här inne i hamnen. Midsommar! Ja det blev nog den sämsta jag har haft. Jag har firat midsommar på många konstiga platser, men då har jag haft sol och varmt i alla fall.

Den 23e lämnar alla tyskar och jag väntar till i eftermiddagen då jag sätter kurs på Fårösund. Det blir ytterligare en nattsegling.

Går in till marinan som nu är något nergången. Den har en ny ägare som tänker rusta med bl a bommar. Men priset var 300 kronor per dag!

Nästa dag vidare till Västervik. Väl hemma visade det sig att bogpropellern var kvar men att en brytpinne under motorn var av. Det blev ett snabbt byte plus en ny bygel i mast toppen, så nu kan jag fortsätta seglandet. Men jag vet inte vart just nu.

Det blev en lite blandad segling. Först till Kalmar och tänkte fortsätta söderut, men var så jäkligt trött på ständigt motvind. Så det blev en tur upp till Kråkelund några dagar och sedan hem till Västervik för tvätt och bunkring.

Efter någon vecka måste jag börja röra på mig igen, så jag styrde sakta norrut. Stannar på några ställen, det blir ett par dagar på varje plats. Träffar på lite folk från min gamla klubb. Sol och varmt så det går

inte att klaga, förutom lite för lite vind åt rätt håll.

Jag är tvungen att ta ett bad. Min gräns för att gå i brukar vara omkring 22 grader. Nu är det ju 25-26 grader så det är ingen återvändo.

Vänder i höjd med Nynäshamn och seglar ner till Ringsön, där jag stannar i fyra dagar. Sedan blir det söderut igen. Kollar in det berömda fartyget som ligger på grund utanför Valdemarsvik.

Ja så går även den här sommaren med lite utflykter hit och dit. Så även en sväng till Finnhamn för den årliga höstträffen. Vi blev fyra stycken plus en falsk laurinare och Staffan med motorbåt. Roligt nog så kom det också en ny båt med Henrik, en Laurin-26a.

Idag den 26 september verkar hösten ha kommit. Var ute med Octav då det var några dagars sol. Skönt i lä men nätterna är kalla så värmaren får jobba. Några fler korta utflykter till blir det väl. Får väl börja planera för nästa sommar om inte båten är såld.

Ha en bra vinter!

